Prvý pokus o radu

Vložil Pavlína - 27/03/2012 03:02

Dobrý deň, čítam si všetky príspevky a aj tak som sa odvážila napísať na vaše fórum a možno sa mi pošťastí, že sa nájde niekto, kto mi poradí. Moja otázka znie: Je môj manžel už alkoholik? Respektíve závislý od alkoholu? A keď áno, čo môžem najlepšie urobiť pre neho a pre našu rodinu? Ako postupovať? Všade som sa dočítala, že ak je muž stále starostlivý a pracuje, tak že nie je. Z toho mi vychádza, že môj manžel, ktorého ľúbim, nie je alkoholik. Na druhej strane, počítam, koľko rokov pije - tak ako teraz - viac ako sedmičku vína každý jeden deň, niekedy viac ako sedmičku vína, aj liter? A niekedy aj viac ako liter. Už to tých päť rokov bude. Predtým pil sedmičku, možno menej a nie každý deň, ale každý druhý, alebo tretí - to bolo tiež takých 5 rokov. Čo sa ale zmenilo za posledný rok až dva je, že začal chudnúť a tým, že nevečeria večer, tak prestal mať ten svoj - ako sa to povie - stop. Predtým si vypil, ale sa aj najedol, teraz, posledný rok a pol už nevečeria a tým pádom začal oveľa viac piť. Nemá tú stopku. Tak sa začalo stávať, že ide spať opitý a navyše má bežne okná, vôbec si nepamätá, o čom sme sa rozprávali večer. To ma trápi najviac, lebo mám z toho strach. Vždy mal totiž takú vynikajúcu pamäť na všetko a je taký bystrý a pohotový a aj veľmi šikovný a priebojný a mocný chlap. Okrem toho už za posledné roky prestal mať záujem o čokoľvek, čo by predstavovalo nejakú aktívnu činnosť vo voľnom čase, resp. zaujíma ho len záhradka, motorka, na ktorú sa ale dá chodiť len v lete a v peknom počasí. Stále chce byť len doma. A celé hodiny presedí pri grile v lete s fľašou, alebo v zime pri TV a pri PC - tiež s fľašou. Už keď to jeho pitie pravidelné a aj tie množstvá začali byť okaté, snažila som sa ho na to upozorniť, spísali sme pred 10 rokmi dohodu, ktorú podpísal a dopísal tam niečo v takom žartovnom duchu a teda sa tým vôbec neriadil. Snažila som sa na to upozorniť jeho mamu, ale tá ma odbila tým, že sa musí trochu uvoľniť. Nemám podporu v rodine a keď už nám dorástli deti - momentálne 18 a 21 - ale študujú zatiaľ, nepracujú a teda nezarábajú, všetci traja sme sa ho snažili presvedčiť, že to že tak veľa pije, že to nie je dobré a že by mal prestať. Najprv sľúbil, že prestane, potom - boli Vianoce, tak mal dôvod, že si dá, potom už to bol každý druhý deň - no v priebehu týždňa alebo dvoch mal len niekoľko dní - možno 4 dni, alebo 5 dní - čo nepil. Potom sa to vrátilo do starých koľají. Mňa trápi samozrejme už dlho, že sa naše manželstvo scvrklo na posedenia pri TV a pri grile, alebo prácu okolo záhrady, keď niekam manžel ide, alebo niečo podniká, je to s kolegami. Keby nepil, pripisovala by som to kríze nášho manželstva - po 23 rokoch a aj jeho pohodlnej povahe, či úteku pred spoločne strávenými aktivitami z dôvodu že sa nudí so mnou. Je to asi sčasti pravda, ale je ten dôvod toho nezáujmu aj v tom alkohole. Veľa razy aj roky dozadu sa vždy odvšadial ponáhľal domov, lebo mal chuť si dať ten svoj pohárik. Je pravda, že sme nemali ľahký život, ale kto ho dnes má ľahký? Priťažujúca okolnosť pre mňa je a to je aj možno dôvod, prečo s tým pitím nikdy ani predtým nemal taký dôvod prestať - že nemám rodinu a momentálne ani prácu. A on zarába. A dnešná kríza... je však pravda, že pokiaľ sám nechce pochopiť, aké riziká z toho alkoholu plynú, tak sa toho nevzdá. Lenže už má podľa mňa z toho aj zdravotné problémy. Má dnu - čo súvisí s alkoholom - ak sa nemýlim, bolievajú ho všetky kĺby a v poslednom čase celé rameno, lakeť. A pred pár dňami som si všimla, že má modrinu pod okom. Že by sa nejako sám necitlivo umýval alebo prečo to mal? Je mi ľúto, keď si predstavím, že ešte mohol byť v takej dobrej kondícii, taký veľký pekný a šikovný chlap. Ale mu takto budú ubúdať sily, aj psychické aj fyzické a ešte mu hrozia aj zdravotné komplikácie. Sem tam býva hašterivý, keď je večer a už má vypité, ale som sa naučila, že som kľudná a nikdy sa s ním nehádam. Isté je, že ja ho k žiadnemu psychológovi nepresvedčim ísť. Ani psychiatrovi. Nikdy nebral žiadne lieky. Udivuje ma ale jeho kondícia, že večer častokrát ide spať dosť opitý a ráno, každé ráno vstáva do roboty a podáva výkon. Počula som už ale aj, že si v robote kolegovia dajú nejaké symbolické pol deci, keď má niekto z nich sviatok. A to je cez deň. Ak by začal piť cez deň nejaké pol deci, tak ja sa to nedozviem, lebo ho vidím až večer, keď príde z roboty. Viem, čo ho trápi, najviac mužov trápi, aby zabezpečili rodinu, ale cez alkohol cesta nevedie. Je to už závislosť, čo som popísala? Pije každý deň, sedmičku, aj liter a niekedy aj liter a pol vína a na druhý deň si nepamätá, o čom sme sa rozprávali. Ale zodpovednosť a pracovitosť mu nechýbajú. Len už ho nezaujímajú niektoré veci a zvlášť čo chcem, alebo by som chcela ja. Naučila som sa po rokoch riešiť si svoj voľný čas sama, ale potom je aj on sám a sedí stále sám pri tej fľaši každý večer. Je mi to ľúto,

chcela by som ním zatriasť a vybehnúť s ním von, kdekoľvek. Len aby sme boli spolu a niečo robili. Ale on večer čo večer usadne k tomu pohárику a to mu stačí. Cez víkend začína už okolo druhej tretej piť. Potom ide skoro spať, aj o deviatej, lebo aj vypije viac ako tú sedmičku, možno aj dva litre za ten dlhý deň a potom sa o štvrtej, o piatej ráno zobudi už. Ďakujem za prečítanie, budem vďačná za vaše názory. Pekný deň.

==========

Re: Prvý pokus o radu
Vložil Liba - 27/03/2012 05:35

Pavlínko, je to smutné čtení.Bojíš se o muže asi právem, pije víc, než by měl, ty okna jsou náznak alkoholismu,každý den si dá!,je toho moc.Zatím je ve fázi, kdy nepřipustí, že by měl problém, takže těžko s ním něco uděláš.Ty cítíš, že se něco děje, že dává přednost alkoholu, před Tebou, rodinou,-scestná myšlenka, že dokud pracuje, je živitel, je vše dobře.-Víme, že není.Ty i děti mu řekněte, že jestliže není alkoholik, ať vydrží měsíc ani kapku!se nenapít alkoholu!Uvidíte, jestli to vydrží.Asi nevydrží, ale přejme mu to.Bohužel, v naší společnosti je alkoholismus Tabu, proč by si nevypil, že?Když maká?Kam to spěje, jak je ohrožený on i rodina , se opravdu neví.

==========

Re: Prvý pokus o radu
Vložil Jana Mertosová - 28/03/2012 18:57

Pavli vidím ve vás strach a úzkosti,které nikam nevedou.Naopak začnou vás ničit.Co kdyby jste naopak vy sama začala navštěvovat ALL_ANON.Jsou to sezení rodinných příslušníků,kteří se potýkají s někým v rodině,kdo pije.Máte možnost si otevřeně promluvit s dalšími ženami,které řeší stejné problémy.Pomáhá už vědomí,že v tom nejste sama.Pomáhá to zaměřit pozornost jiným směrem-a to směrem k sobě a na sebe.Váš manžel bude asi chtít pokračovat v pití.Může zachytit to,že se začnete pomalu měnit,může to v něm vzbudit zvědavost a časem se snad zachytí v nepití přes společnost Anonymních alkoholiků.Vy mu zatím můžete jít příkladem.Co říkáte na můj návrh?

==========

Re: Prvý pokus o radu
Vložil Paula - 30/03/2012 23:56

Dobrý deň, nechávala som si prejsť hlavou, čo ste mi písali. Týmto ďakujem aj Líbe aj Janke. Prečítala som si medzitým veľa príspevkov, aj o vás, viem, že ste to nemali jednoduché. Tiež som sa nakoniec zamýšľala nad tým, prečo je to takto zariadené, že niekto sa v rodine toľkokrát stretne s alkoholom - alkoholizmom - alkoholikom...Je to ako ten nejaký uzol, ktorý máme za svojho života rozpliesť, alebo sa stále o to aspoň snažiť, hoci sa nám to nepodarí? Je to nejaký náš údel? Najviac ma zarazilo, resp. viem o tom, ale človek keď si to znova uvedomí, je to hrozne smutné a ťažké - že pri tom alkoholizme ide hlavne o tú zničenú psychiku, resp. ten pocit slabosti a depresií a tak. Áno, ja som asi plná úzkosti tiež, hoci tento problém našťastie osobne neriešim, ale veru nemala som od toho ďaleko, pretože som prežíla strašné udalosti vo svojom živote a stratila niekoľko blízkych počas viacerých rokov, ale vždy som sa bála piť, naozaj som to mala pred sebou ako hroziacu katastrofu. Niežeby som nemala k tomu nábeh,

ale nejako som to ustrážila - zatiaľ - šak stále musím mať ten rešpekt, hlavne pri manželovi, keď on takto pije každý deň. Ale musím napísať, že dnes som mu to povedala. Zase od Vianoc a hlavne som mu povedala, čo som tu písala, aj to čo som sa potom dočítala - že mu hrozia choroby, že dnu má asi z alkoholu a že by vôbec nemal piť na túto chorobu, že sa mu to bude zhoršovať, že má okná a že to svedčí už o závislosti a že to nemá pevne v rukách ako si myslí a prezentuje. On operoval tým, že nemá čo robiť, že má málo kontaktov, že nemáme rodinu takú blízku atď...ja som mu povedala áno, je to tak, ako v láske, kto chce teba, nechceš ty jeho, koho chceš ty, nechce teba - tak si vyberá človek a v dnešnej dobe je to komplikované a rodina - tiež nejako nefunguje ako by mala, ale to ešte stále nie je dôvod na to, aby sa takto zabíjal. že sa zabíja s tým pomaly ale isto. A ja som mala väčší dôvod na to, sa stať závislou ako on. Lenže on ma nepočúval -ani pred tými 10 rokmi, ani počas nich, viackrát som mu to hovorila v dobrom. A teraz som mu to zopakovala, že ma nikdy nepočúval a že keby nepil, tak by sme aj normálnejšie žili. Že ma to už nebaví s ním sedieť doma stále. Hovorím mu - veď práve preto ja musím niečo robiť vo voľnom čase, aj ísť medzi ľudí, lebo inak by som tu pila s tebou a za rok by som bola v kazajke. Okrem toho, šak aj naša staršia dcéra už mala toľko excesov kvôli alkoholu. To som mu ani nehovorila. Ale prestal piť počas toho rozhovoru, zjedol kopec čokolády, odmlčal sa. A išiel spať. Hovorila som si, že radšej nech sa aj rozvedie so mnou - ak si myslí, že problém je v našom stereotypnom nudnom manželstve, ale nech sa takto neničí. Veď už aj kvôli deťom. Pozriem si tú poradňu anonymných alkoholikov. On sa teraz pokúsi nepiť, on má pevnú vôľu, ale ja ho dosť poznám už - nevydrží to - bolo by dobré, keby bol čo najskôr ochotný začať aspoň tú poradňu. No uvidíme. Napíšem vám dievčatá, čo nové. Ďakujem pekne ešte raz. Ste skvelé, že ste s tým prestali. Moja mamička neprestala a zomrela - ale nie na alkohol, ale trochu to súviselo - nechodila k lekárovi a odmietla sa liečiť. Preto mám také obavy z alkoholu. Mňa vychovali jej rodičia - moji starí rodičia a tí nepili. No starý otec len tak štamprlík, stará mama vôbec. Tiež to máme v rodine. Ale neviem prečo sa na alkohol dal môj manžel, jeho rodičia nepijú. Mama vôbec a otec len príležitostne. Tak sa majte pekne ;)

==========

Re: Prvý pokus o radu

Vložil Liba - 31/03/2012 05:01

On už nemá díky alkoholu sám čas na zábavu, koníčky, to se jen vymlouvá.Lidé žijí sami, opuštěni, přesto začali abstinovat, našli si koníčky, žijí aktivní, hezký život, ovšem, bez chlastu.Zajdi Pavli s ním na AA, není to poradna, je to takové společné sezení, povídání o naší nemoci, tam si uvědomí pravdu.

==========

Re: Prvý pokus o radu

Vložil Jana Mertosová - 31/03/2012 16:58

Je dobře,že jsi našla odvahu promluvit si s ním o tom.Pavli,mýlíš se nepít není záležitostí silné či slabé vůle.Protože je to nemoc!Je to otázka rozhodnutí,které vychází z čistého srce,je v tom touha po životě po normálním životě.Na to si musíš začít přiznávat pravdu-aby jsi ji mohla vidět,musíš zůstat střízlivá.Myslím,že tvůj muž se nad tvými slovy zamyslel.Už proto,že nereagoval,že se dokázal ztišit,že nezačal argumentovat,jako převážná většina alkoholiků.Sám to nedá!Pracuj s ním na tom dále.Navrhni mu společenství AA-a svůj doprovod a svoji podporu,tak at´vidí,že po tom opravdu toužíš.On tě bude v tomto potřebovat.Zatím nebyl agresivní-aspon´o tom jsi se nezmínila!

==========

Re: Prvý pokus o radu
Vložil Liba - 31/03/2012 17:08

Nyní Velikonoce, pije se všude víc, to zase bude všude nablito, i v alejích!!Já právě stvořila beránka, oči má chudák, jako když tlačí na nemůže vytlačit, pusu rudou jako děvka z baru, kluk můj, taková zrůdička, orginál.

==========

Re: Prvý pokus o radu
Vložil Jana Mertosová - 31/03/2012 18:32

To máš opilého velikonočního beránka.Tak mu udělej ještě jednoho střízlivého-ten už půjde líp.Taky jsem chlastala-hlavně když bylo škaredě jako dneska.Ale blila jsem do svého záchodu.Vyjímka byla když jsem před 12lety chodila na Antabus a šla jsem tenkrát plná nadšení ze svého střízlivého života do hospody,kde seděl ten můj.To už jsem od něj bydlela pryč.Chtěla jsem mu ukázat,že jde nepít,dokázat jak jsem dobrá.Místo toho jsem přepila Antabus a zvracela v poledne,kdy děti chodily ze školy na Hlavní třídě v Porubě,jak mi bylo zle.Mu to bylo jedno,vítězně si mne tenkrát odváděl domů zatímco jsem už opět začala potit krev.Dobře mi tak.Tenkrát jsem si o to koledovala!

==========